EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.5.2015
COM(2015) 275 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Finlands nationale reformprogram for 2015

og med Rådets udtalelse om Finlands konvergensprogram for 2015

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Finlands nationale reformprogram for 2015

og med Rådets udtalelse om Finlands konvergensprogram for 2015

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen[3],

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet[4],

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget fra Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, *Europa 2020*, baseret på en øget samordning af de økonomiske politikker. Strategien fokuserer på de nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.

(2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet på grundlag af Kommissionens forslag en henstilling om de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker i medlemsstaterne og Unionen (2010-2014), og den 21. oktober 2010 vedtog det en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker. Disse udgør tilsammen

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2015) 275.
[4] P8_(TA(2015)0067, P8_(TA(2015)0068, P8_(TA(2015)0069.

de "integrerede retningslinjer", som medlemsstaterne blev opfordret til at tage i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

(3) Den 8. juli 2014 vedtog Rådet en henstilling om Finlands nationale reformprogram for 2014 og afgav en udtalelse om Finlands opdaterede stabilitetsprogram for 2014. Den 28. november 2014 forelagde Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 473/2013[5] sin udtalelse om Finlands budgetudkast for 2015[6].

(4) Den 28. november 2014 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse[7], som markerede starten på det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker 2015. Samme dag vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen[8], hvori Finland blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybtgående undersøgelse.

(5) Den 18. december 2014 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne med hensyn til at fremme investeringer, fremskynde strukturreformer og forfølge en ansvarlig vækstfremmende finanspolitisk konsolidering.

(6) Den 26. februar 2015 offentliggjorde Kommissionen sin landerapport om Finland for 2015[9]. Den analyserede Finlands fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget den 8. juli 2014. Landerapporten omfatter også resultaterne af den dybtgående undersøgelse i medfør af artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. Kommissionens analyse førte til den konklusion, at Finland oplever makroøkonomiske ubalancer, som kræver overvågning og politisk handling. Finland bør navnlig være opmærksom på risici i forbindelse med svage eksportresultater i en kontekst med industriel omstrukturering. Nedgangen i eksportmarkedsandele og i den elektroniske industri er stort set ovre, men investeringerne er fortsat lave, og den potentielle vækst er faldet. Den private sektors gæld har stabiliseret sig og synes ikke at give anledning til umiddelbar bekymring, men det forholdsvis høje niveau kræver nøje overvågning.

(7) Den 2. april 2015 forelagde Finland sit nationale reformprogram for 2015 og sit stabilitetsprogram for 2015. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(8) Finland er i øjeblikket i den [korrigerende] del af stabilitets- og vækstpagten efter vedtagelsen af en afgørelse fra Rådet i overensstemmelse med artikel 125, stk. 6, i TEUF, den [XX]. I stabilitetsprogrammet for 2015, som bygger på en antagelse om uændret politik og dækker perioden 2014-2019, forventes det samlede underskud, som er blevet øget til 3,2 % af BNP i 2014 og dermed overskrider referenceværdien på 3 % af BNP, at stige yderligere til 3,4 % af BNP i 2015. Derefter skal underskuddet efter planen gradvis forbedres til 3,1 % i 2017 og yderligere til 2,5 % af BNP i 2019. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2015 forventes bruttogældskvoten at blive øget i programmets prognoseperiode og at nå 67,8 % frem til 2019. Den mellemfristede målsætning, dvs. et strukturelt underskud på 0,5 % af BNP, er ikke nået ved udgangen af programperioden. Det makroøkonomiske scenarie, der danner grundlag for budgetfremskrivningerne, er plausibelt. Baseret på Kommissionens prognose fra foråret 2015 vil Finlands offentlige underskud være 3,3 % af BNP i

---

5 EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11.
6 C(2014) 8815 final.
7 COM(2014) 902.
8 COM(2014) 904.
9 SWD(2015) 45 final af 26.2.2015.

2015 og 3,2 % af BNP i 2016, medens bruttogældskvoten forventes at stige til 64,4 % af BNP i 2016. Kommissionen har den 13. maj 2015 offentliggjort en rapport i overensstemmelse med traktatens artikel 126, stk. 3, hvori det blev konkluderet, at kriterierne vedrørende underskud og gæld ikke anses for overholdt. Stabilitetsprogrammet sikrer, at det uforholdsmæssigt store underskud korrigeres på en rettidig og varig måde senest i 201X. Der vil være behov for yderligere foranstaltninger. På baggrund af vurderingen af stabilitetsprogrammet og Kommissionens prognose fra foråret 2015 er Rådet af den opfattelse, at der er risiko for, at Finland ikke vil kunne overholde stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser. Selv om Finland har gjort visse fremskridt med gennemførelsen af forvaltningsreformer, kan effektiviteten i Finlands offentlige sektor forbedres yderligere, navnlig i områder, hvor befolkningens aldring vil øge udgiftspresset. Arbejdsmarkedets parter nåede til enighed om indholdet af pensionsreformen i efteråret 2014, men den er endnu ikke vedtaget. Øget deltagelse af ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet er afgørende i betragtning af det budgetmæssige holdbarhedsgab og den planlagte forhøjelse af den lovbestemte pensionsalder. Tidlig afgang fra arbejdsmarkedet skyldes fortrinsvis et handicap eller forlænget arbejdsløshedsunderstøttelse for ældre arbejdstagere. Regeringens forslag om reform af social- og sundhedstjenesterne blev forelagt parlamentet i december 2014, men der blev ikke fundet nogen løsning, hvor der kunne skabes ligevægt mellem forvaltningsmodellen med store kommunale koalitioner og de enkelte kommuners autonomi, som er garanteret i forfatningen, inden parlamentsvalget i april 2015, og lovforslaget bortfaldt. Finske kommuner er forholdsvis små, men har ret omfattende opgaver i forhold til kommuner i andre europæiske lande. Reformen af de kommunale strukturer skrider frem med en vis forsinkelse, og kommunerne undersøger fordelene ved sammenlægninger. Ifølge det nationale reformprogram for 2015 vil der eventuelt blive forelagt et nyt lovforslag for parlamentet inden udgangen af 2016.

(9) I lyset af faldet i og aldringen af den erhvervsaktive befolkning er det vigtigt, at arbejdsmarkedet har adgang til hele den potentielle arbejdsstyrke. Finland har gjort visse fremskridt på dette punkt og truffet en række foranstaltninger, herunder en bedre tilrettelæggelse af løntilskud, med særligt fokus på ældre, og af den offentlige arbejdsformidling. Arbejdsløsheden lå på 8,7 % i 2014 og stiger, især blandt unge og ældre arbejdstagere. Aftalen om moderat lønudvikling fra 2013 støtter genopretningen af konkurrenceevnen for så vidt angår omkostninger og eksport, idet væksten i enhedslønomkostningerne er lavere.

(10) Finland har gjort visse fremskridt med at øge sin evne til at levere innovative produkter. Regeringen har iværksat en omfattende reform af forskningsinstitutter og -finansiering. Politiske programmer for ren teknologi, bioteknologi og digitalisering er lovende, men relativt små. Selv om investeringerne i F&U er blandt de højeste i EU, har Finland stadig problemer med at omsætte dette til vellykkede eksportprodukter og tjenesteydelser. Regeringen har forsøgt at gøre erhvervsstøtteordninger enklere og mere effektive, at øge finansieringen til nystartede virksomheder og at fremme virksomheders internationalisering. Ikke desto mindre er investeringerne i Finland fortsat lave, der er vedvarende eksportvanskeligheder, og beskæftigelsen er faldet. Der bør ligeledes sættes ind på at styrke konkurrencen på produkt- og tjenestemarkederne, navnlig i detailsektoren, som fortsat er stærkt koncentreret.

(11) Som led i det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Finlands økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2015. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram og opfølgningen af henstillinger, som er rettet til Finland i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Finland, men også til deres overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Den Europæiske Union gennem input fra EU-niveau til kommende nationale beslutninger. De henstillinger, der afgives som led i det europæiske semester, afspejles i henstilling 1-4 i det følgende.

(12) På baggrund af analysen har Rådet undersøgt Finlands stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse[10] afspejles især i henstilling 1 i det følgende.

(13) På baggrund af resultaterne af Kommissionens dybtgående analyse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram og stabilitetsprogrammet. Dets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles i henstilling 2 og 3 i det følgende.

(14) Som led i det europæiske semester har Kommissionen også analyseret den økonomiske politik i euroområdet som helhed. På dette grundlag har Rådet udstedt specifikke henstillinger rettet til medlemsstater, der har euroen som valuta. Finland bør også sikre fuld og rettidig gennemførelse af disse henstillinger,

HENSTILLER, at Finland træffer foranstaltninger i 2015 og 2016 med henblik på at:

1. Sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud bringes ned under 3 % af BNP på en rettidig og holdbar måde senest i [XX] i overensstemmelse med Finlands forpligtelser i henhold til artikel 126 i TEUF. Fortsætte bestræbelserne på at mindske det budgetmæssige holdbarhedsgab og styrke betingelserne for vækst.

2. Vedtage den aftalte pensionsreform og gradvis eliminere mulighederne for tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Sikre en effektiv udformning og gennemførelse af forvaltningsreformen af kommunestrukturen og social- og sundhedstjenesterne for at øge produktivitet og omkostningseffektivitet i leveringen af offentlige tjenesteydelser og samtidig sikre deres kvalitet.

3. Fortsætte bestræbelserne på at forbedre beskæftigelsesmulighederne for unge, ældre og langtidsarbejdsløse med særlig fokus på udviklingen af jobrelevante kvalifikationer. I samråd med arbejdsmarkedsparterne og i overensstemmelse med national praksis sikre, at lønudviklingen følger produktiviteten.

4. Træffe foranstaltninger til at åbne detailsektoren for effektiv konkurrence.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formanden

[10] I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.